

ترامپ همچنان به‌دنبال دوشیدن دیکتاتورهای متحد آمریکا

آقای شاه! آقای دیکتاتور! پول حفاظت را پرداخت کن

صفحه ۱۵

شنبه ۵ آبان ۱۳۹۷ ■ ۱۷ صفر ۱۴۴۰ ■ ۱۲۷ اکتبر ۲۰۱۸ ■ سال دهم ■ شماره ۲۵۶۹ ■ ۱۶ صفحه ■ ۱۰۰۰ تومان

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

■ ۱۱۷۹ سال و ۲۳۴ روز گذشت

پرونده «وطن امروز» درباره بزرگ‌ترین اجتماع انسانی جهان از نگاه ناظران بیرونی

جهانی در یک جاده

VATAN-E-EMROOZ ■ VoL.10 ■ No.2569 ■ Sat.Oct.27, 2018 ■ ISSN:2008-2886

تیترهای امروز

اردوغان: اسناد دیگری را در رابطه با قتل جمال خاشقچی افشا خواهیم کرد

جسدی که پیدانمی‌شود

■ نماینده سازمان ملل:

قاتلان قطعاً نماینده دولت سعودی بودند

صفحه ۱۵

جدیدترین جزئیات بسته حمایتی دولت تشریح شد

توزیع نخستین سبد کالا در آبان

صفحه ۳

شاهکار وزارت راه و شهرسازی در دوران آخوندی

افزایش ۱۳۰ درصدی بهای مسکن همزمان با رکود!

صفحه ۱۶

۲۲ نماینده مجلس به اقدام غیرقانونی لاریجانی در ارسال لواایح مرتبط با FATF به مجمع بدون رأی نمایندگان اعتراض کردند

بدعت علیه نظارت

صفحه ۲

دل‌نوشت

تقدیم به مادران شهدا

کوچه شهادت

امیر اکبر شهیدی: هر وقت بغض «کوچه شهادت» باز می‌شود و باران می‌بارد، یاد روز اعزام «عبدالمجید» می‌افتم به منطقه! بسیجی ۱۷ ساله‌ای که پنجشنبه‌ای از پنجشنبه‌های دهه ۶۰ جلوی در خانه‌ای جنوب‌شهری، منتظر دوستانش بود تا بایند دنبالش و باهم بروند! نام قرار عاشقان «الفجر ۸» بود؛ زمستان ۶۴ بود! عبدالمجید بر سکووی جلوی در خانه، منتظر هم‌زمانش نشسته که ناگهان باران می‌بارد! مادر دوباره می‌آید دم در! برای خداحافظی بار چندم، نمی‌دانم اما خوب می‌دانم این بار آخری، دستش یک بارانی سرمه‌ای بود: «مگر باران ببارد، بفهمم چی را برداشتی، چی را جا گذاشتی، عبدالمجید! این را ولی در ساک نگذا! همینجا، زیر باران، جلوی چشم خدوم ببوش! آخ که چقدر خوشگل می‌شی توی این بارونی!» از آن‌روز به بعد، هر وقت «کوچه شهادت» باران می‌بارد، عزیز می‌آید جلوی در... می‌آید جلوی در و از قطره‌های باران، سراغ پسرش را می‌گیرد؛ همچنین ملتسمانه‌ها! ۳۳ سال است! ۳۳ سال است از همسنگران مجید، خیر شهادت مجید را شنیده، بی‌آنکه آن قد و بالای رعنا را فقط یکبار دیگر درون آن بارانی سرمه‌ای ببیند! عبدالمجید را، امواج خروشان روند، در حالی تا دم در بهشت مشایعت کردند که یک بارانی سرمه‌ای، تنش بود! اما خوب؛ مادر است دیگر! ۳۳ سال است هر وقت «کوچه شهادت» باران می‌بارد، عزیز می‌آید جلوی در... می‌آید جلوی در، مگر باز هم پسرش را، زیر همان باران، درون همان بارانی سرمه‌ای ببیند: «آخ که چقدر خوشگل می‌شی توی این بارونی!» قسم به مردمک خرمشمان عزیز، شرح عکس «کوچه شهادت» را همان به که «باران» بنویسد...

زوار ایرانی نسبت به ازدحام بی‌سابقه و خدمات ضعیف بانکی در روند دریافت دینار عراق اعتراض کردند

زائران اربعین اسیر بی‌تدبیری

تحقیر و توهین به زائران ایرانی اربعین با بی‌تدبیری دولت، ابعاد جدیدی یافته و این بار زوار برای دریافت دینار عراق مجبور شدند از سوراخ‌های دیوار ارز دریافت کنند!

به گزارش «وطن امروز»، در هفته‌ای که گذشت زائران اربعین با یک اقدام بی‌سابقه از سوی دولت مواجه شدند: زائران برای دریافت دینار ۹/۶ تومانی باید در ایران و به وسیله اپلیکیشن بانک ملی به نام «بله» پول بدهند و ارز خود را در خاک عراق دریافت کنند. با توجه به سفر میلیونی زائران ایرانی به عراق و تعداد کم باجه‌ها پیش‌بینی می‌شد ازدحام زوار برای دریافت ارز اربعینی صحنه‌های زشتی را خلق کند که همین طور هم شد. بسیاری از زائران که فکر می‌کردند برای دریافت ارز مشکلی

صفحه ۳ را بخوانید

علیخانی: مخالفت با شهر دار شدن هاشمی برای عدم ورود چمران بهانه است

ادامه اختلاف در شورای شهر بر سر انتخاب شهر دار

صفحه ۴

گزارش «وطن امروز» از سیر حذف‌های فیزیکی و پرونده‌سازی‌های داخلی در سرزمین بن‌سلمان

تکفیر سیاسی همان ترور یسم است

گاردین به این نکته مهم اشاره می‌کند که یکی از مقام‌های بریتانیایی حاضر در آن دیدار گفت بن‌سلمان شیفته پوتین شده بود؛ بدون تردید روزنامه‌ای در قد و قواره گاردین به دلیل اعتبار جهانی و همچنین متصل بودن به خیل عظیم منابع اطلاعاتی و خبری چنین خبری را برای هدایت افکار عمومی منتشر نمی‌کند، بلکه در زمان فعلی که خاشقجی به قتل رسیده، این نکته به عنوان یک کلید بسیار مهم برای رسانه‌ها به حساب می‌آید که به دنیا و افکار عمومی بفهماند نیت

ولیعهد سعودی از حذف و هرس مخالفانش چیست. از این منظر با وام‌گیری از گزارش گاردین باید که بن‌سلمان یک مهره ناشناخته در خاندان و دربار سعودی به شمار می‌رود. به‌گونه‌ای که برخی رسانه‌های غربی در تحلیل شخصیت او اعلام کردند وی از منظر بهره‌هوشی و سابقه فعالیت سیاسی در سطوح بالای هرم قدرت آل‌سعود هیچ کارنامه روشنی ندارد. در اینجا بود که دنیا یک شبه شاهد برجسته‌سازی «پروژه ۲۰۳۰» و به دنبال آن «اصلاحات داخلی» بود آری! این همان پوششی است که برای ولیعهد نایب سعودی ساخته شد تا به دنیا این پیام القاد شود که پادشاه بعدی عربستان نه‌تنها دارای هوش و ذکاوت سرشار است، بلکه تا حدی به امور داخلی و خارجی اشراف دارد که قرار است «پروژه نونم» را تا سال ۲۰۳۰ در شمال غرب عربستان اجرایی کند و به دنیا بفهماند دویی قلب اقتصادی دنیا عرب و جهان اسلام نیست!

آنچه بسنایار خنده‌دار و البته تا حد زیادی تعجب‌آور خواهد بود این است که شالوده و طرح اولیه اصلاحات در عربستان و چشم‌انداز: ۲۰۳۰ را نه‌تنها ولیعهد سعودی مطرح نکرده است، بلکه آمریکا و بریتانیا هم از آن به صورت جزئی و دقیق خبر نداشتند. پس چه کسی مجموعه این پیشنهادها را به ولیعهد تازه‌کار سعودی ارائه داد؟ پاسخ مشخص است: محمد بن‌زاید!

واقعیت این است که بن‌سلمان بخوبی می‌دانست اصلاحات در عربستان نیاز به الگو دارد و از سوی دیگر به این درک و شعور رسیده بود که اروپا و آمریکا، عربستان را به چشم یک قلمک و حساب بانکی ثابت نگاه می‌کنند که اگر در مسیر توسعه قرار بگیرد مشخص نیست فردا چگونه با آن برخورد خواهند کرد. کشورهای قاره سبز و واشنگتن هم بخوبی از قبل روانشناسی سیاسی خود روی

دولت جدید عراق رسماً آغاز به کار کرد

عبدالمهدی: عراق بخشی از تحریم‌ها علیه ایران نخواهد شد

صفحات ۱۵ و ۱۶

پس از آنکه حکومت آل سعود در بخشی از شبه‌جزیره عربستان توسط محمد بن‌سعود در اواسط قرن هجدهم میلادی پایه‌گذاری شد، یک خلأ جدی برای همگرایی در اداره آن وجود داشت که ملک عبدالعزیز به عنوان نخستین پادشاه عربستان مجبور شد برای ایجاد این همگرایی با محمد بن عبدالوهاب پیمان ببندد و آنجا بود که ریاض به تسخیر آنها درآمد. فارغ از اینکه چه اتفاق‌هایی در زمان سعود بن عبدالعزیز (دومین پادشاه عربستان) رخ داد و عربستان چگونه تا بحریں پیش‌روی کرد، باید به این نکته مهم توجه داشته باشیم که از همان زمان قرار بر این شد که خاندان آل‌شیخ به عنوان قطب دینی و خاندان آل‌سعود به عنوان قطب سیاسی مسؤولیت را در دست بگیرند اما در طول سالیان اخیر دقیقاً مشخص شد که آل‌شیخ سلطه بسیار گسترده‌ای بر آل‌سعود دارد و این نفوذ نه‌تنها بر خانواده بن‌سلمان، بلکه بر سایر خانواده‌های ریز و درشت عربستان تأثیر دارد.

از این رو حذف مخالفان دقیقاً رفتار و منشی است که نه‌تنها آل‌سعود، بلکه آل‌شیخ هم آن را مورد تأیید قرار می‌دهد. شاید عده‌ای بر این باور باشند که ذبح امثال خاشقجی یا سر به نیست شدن آنها یک رفتار آتش‌خیزانه مانند انقلاب‌های ۱۹۷۹ (ایندونلوژیست) دیگر اگر واژه تکفیر را مشتق شده از کافر بدانیم و آن را در کتب اشخاصی مانند ابوبکر ناجی (ایندونلوژیست) دربار سعودی است که ولیعهد جوان آن را به عنوان یک زهر مهلک برای حیات سیاسی خود می‌داند.

■ **تکفیر مذهبی، تکفیر سیاسی**

فرآیند مقابله با مخالفان در عربستان موضوع جدیدی نیست. این روند از گذشته تا به امروز در این کشور ادامه دارد و به نوعی با گوشت و پوست سیاست آل‌سعود و آل‌شیخ عجین شده است. شاید بسیاری از مخاطبان بتازگی نامی از خاندان «آل‌شیخ» به گوش‌شان خورده باشد اما باید بدانیم که عربستان تنها در دستان آل‌سعود اداره نمی‌شود. هرم قدرت در عربستان در دستان ۲ خاندان اصلی است. مدیریت مذهبی (وهابی) و اداره اماکن مقدسه مانند حرمین مکه و مدینه به‌علاوه خطدهی به مدارس مذهبی و هر آنچه به دین و

ایندونلوژی بازمی‌گردد در دستان خاندان آل‌شیخ است. بدیهی است تمام درآمدهای حاصل از آن هم به جیب همین خاندان ریخته می‌شود و اساساً باید این جناح را باعث گسترش تفکر و منش وهابیت در سراسر دنیا دانست، تا جایی که این خاندان و هسته تصمیم‌گیری اصلی آن را باید اهرم فشار جدی بر خاندان سعود که مدیریت سیاسی، امنیتی و اقتصادی کشور را به عهده دارد بدانیم.

ادامه در صفحه ۱۲

نظارت را به اعمال

قوه‌مقننه محدود نکند

■ سید یاسر جبرائیلی ■

ورود هیات عالی نظارت مجمع تشخیص مصلحت نظام به بررسی انطباق لوایح تکلیفی FATF با سیاست‌های کلی نظام، باعث شده لیبرال‌های ایرانی همه امکانات خود را برای جلوگیری از تحقق امر نظارت بسیج کرده و با استدلال‌های سست و بی‌کیفیت، در صدد بی‌خاصیت‌سازی سیاست‌های کلی و به عبارت روشن‌تر، حذف ولایت فقیه از نظام تصمیم‌گیری کشور بر آیند. نخستین مساله‌ای که درباره مساله نظارت بر حسن اجرای سیاست‌های کلی نظام باید مورد توجه قرار گیرد این است که «مجمع تشخیص مصلحت نظام» به موجب قانون اساسی تکلیف و اختیاری مبنی بر نظارت بر سیاست‌های کلی ندارد. لیبرال‌ها نیز از همین سخن حق، اراده باطل می‌کنند و می‌گویند مجمع نمی‌تواند درباره مصوبات مجلس نظر دهد اما نکته اینجاست که «هیات عالی نظارت» که در مجمع تشخیص مصلحت نظام شکل گرفته، برای اعمال صلاحیت قانونی مجمع تشخیص نیست، بلکه این هیات برای اعمال صلاحیت رهبری شکل گرفته است. بر اساس ماده یک اصل ۱۱۰ قانون اساسی، تعیین سیاست‌های کلی نظام به عهده رهبری است و حضرت آیت‌الله خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب، این امر را «مهم‌ترین وظیفه رهبری در قانون اساسی» می‌دانند. طبیعتاً برای مهم‌ترین وظیفه رهبری در قانون اساسی ضمانت اجرا لازم است و به همین دلیل، قانونگذار در ماده ۲ همان اصل، «نظارت بر حسن اجرای سیاست‌های کلی» را نیز پیش‌بینی کرده است. بند پایانی اصل ۱۱۰ صراحت دارد: «هر می‌تواند بعضی از وظایف و اختیارات خود را به شخص دیگری تفویض کند». رهبر انقلاب می‌توانستند امر نظارت بر سیاست‌های کلی را به هر فرد و جمع یا دستگاهی تفویض کنند اما از آنجا که تعیین سیاست‌های کلی با مشورت مجمع تشخیص مصلحت نظام است، تدبیر ایشان این بوده که این اختیار را به جمعی از اعضای مجمع تفویض کنند که «هیات عالی نظارت» بدین منظور شکل گرفته است، لذا باید تأکید کرد اقدامات این هیات از موضع و جایگاه رهبری است و ارتباطی به نهاد مجمع تشخیص ندارد.

مساله دیگر این است که اعمال نظارت توسط این هیات به چه نحوی باید انجام شود. برای این منظور نیز فرآیند مشخصی در قانون اساسی پیش‌بینی شده است. وفق اصول ۴، ۷۲، ۸۵، ۹۶ و ۱۰۵ قانون اساسی، تشخیص انطباق همه قوانین و مقررات، مصوبات مجلس، مصوبات قوه مجریه و مصوبات شوراهای «هوازین اسلامی و اصول قانون اساسی»، بر عهده شورای نگهبان است. اصل ۱۱۰ نیز یکی از اصول قانون اساسی است و شورای نگهبان باید انطباق همه مقررات و مصوبات را با این اصل نیز بررسی کند، لذا «هیات عالی نظارت» مکلف است پس از بررسی انطباق مصوبات دولت، مجلس و شوراهای با سیاست‌های کلی نظام، نظر خود را به شورای نگهبان اعلام کند و شورا نیز در بررسی مغایرت یا مطابقت مقررات و مصوبات با اصل ۱۱۰ قانون اساسی، نظر «هیات عالی نظارت» را ملاک قرار می‌دهد. در حکم انتصاب رئیس، دبیر و اعضای دوره جدید مجمع تشخیص مصلحت نظام نیز یکی از مواردی که رهبر حکیم انقلاب بر آن تأکید داشته‌اند، «سامان بخشیدن به مساله نظارت بر اجرای سیاست‌ها» و «ساز و کار لازم برای ارزیابی کارآمدی و اثربخشی سیاست‌ها» است.

با این وجود، آنچه تاکنون اتفاق افتاده، صرفاً اظهار نظر هیات عالی نظارت درباره انطباق «مصوبات مجلس» با سیاست‌های کلی نظام است و درباره انطباق مصوبات دولت یا شوراهای اقدامی نشده است، در صورتی که نظارت بر مصوبات ۲ نهاد اخیر نیز از وظایف این هیات است. از هیات عالی انتظار می‌رود همان گونه که مصوبات مجلس را از نظر انطباق با سیاست‌های کلی بررسی می‌کند، مصوبات دولت و شوراهای نیز از این منظر بررسی کرده و نظر خود را به شورای نگهبان اعلام کند.

اگر این مکانیسم درست عمل کند، این دغدغه و نگرانی که رفت و آمد افراد، جهت‌گیری کلی کشور را تحت تأثیر قرار دهد، به میزان قابل توجهی رفع خواهد شد؛ چه، هر منتخبی مکلف خواهد بود صرفاً در حدود راهبردهای نظام جمهوری اسلامی، برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری کند.

ادامه در صفحه ۵